

je madjarski vladi na poti ter se neki preseli v Šušak ali Senj, v Reki pa ostane samo laško-madjarska. — Na Hrvaškem se snuje neki nova politična stranka t. j. nemška. Bolje bi njej stalo ime: judovska stranka, kajti pravih Nemcev ni, pač pa govorijo judje ondi najrajši nemški.

Ogersko. Znano je, da cesarja še letos ni bilo v ogersko »glavno in prestolno mesto«, bahate Madjare pa to boli in bi radi, da pride svitli cesar zopet tje. Dobro, toda gospóda naj se obnaša drugače, viteško ne pa divjaško, kakor lani o vseh svetih! — Eötvös, vodja skrajne levice v drž. zboru, poda se v Turin — h Kosuthu. Nerazumljivo zaslepljenje!

Vunanje države.

Rim. Kardinal rimske cerkve, Ahil Apolloni je umrl v ponedeljek po veliki noči v 70. letu svoje dobe. — Romarjev je bilo v zadnjem tednu sila veliko a sv. oče Leon XIII. niso mogli vseh vsprejeti: kako pa bi bilo to tudi mogoče! Slov. romarji pridejo pred sv. očeta dne 15. aprila.

Italija. Kedar dojde nemški cesar v Rim, priredi mu kralj Umberto veliko vojaško ogledovanje ali revue. Se ve, da taki junaki, kakor so nemški ali avstrijski, niso laški vojaki. Po vrhu pa še tako ogledovanje stane denarja, veliko denarja, odkod ga naj vlada jemlje! — Knez Sciarra je prodal drage podobe, svojo lastnino in vendar ga je sedaj obsodila sodnija, da plača milijon lir v drž. blaginjo za to, češ, da je prodal zaklad države. Tudi taka sodba je mogoča le v »blaženi Italiji.

Francija. Kdo ima voljo biti za ministra? Tako kliče predsednik republike, Sadi-Carnot, že osem dnij in ponudil je to čast že večim možem, ali doslej še zastoni. Težko pa je tudi v tej republiki biti za ministra, saj nihče več ne uboga, nihče ne spoštuje ni oblasti, ni postave. V takem neredu je sedaj republika, ki se pri naših liberalcih toliko oboževa.

Anglija. Zoper načrt irske ustave se ščuje po vsej državi, celo ženske so zoper njo. Na hvalo pa lahko rečemo, da se lord Gladstone drži v tej reči vrlo in ni še nemogoče, da zmaga. Tembolj bode pa potem ubogo irsko ljudstvo veselo ustave.

Nemčija. Knez Bismarck je obhajal dne 1. aprila svoj 78 rojstni dan in torej je prišlo kaci 3000 Holsteincev k njemu, da mu častita ali more biti le demonstirata zoper to, da cesar ne mara več za Bismarcka. — Volilna pravica se razširi in dobijo pravico tudi taki, ki je doslej niso imeli. Nekaterim poslancem pa to ni po volji in tudi v gosposki hiši v Berlinu ima postava veliko nasprotnikov. Katol. osredje je edino in vse za to postavo.

Rusija. Carska rodbina prebiva sedaj v Jalti. V politiki se približuje ruska vlada Nemcem in je posebno carevič za to, da se izvrši sporazumjenje med obema državama. Čemu bi si bili nasprotnici? To je resnica, da nimate uzroka, spravite se torej lahko, ako le hočete.

Bolgarija. Poroka kneza Ferdinanda bode v tej polovici meseca in je dvorec za kneginjo že sestavljen. Kneginja dobi neki od sv. očeta Leona XIII. »zlato rožo«.

Srbija. Volitve za skupščino so bile liberalcem sicer poprek ugodne, toda prav jih le-ti niso veselili. To se vidi iz tega, da se liberalno ministerstvo ruši in minister za ministrom jemlje slovo, češ, da si ne upa pred novo skupščino. Mlad kralj, pod varuhi, ni najboljše naprava!

Turčija. Sedanji sultan ima veliko spoštovanje do sv. očeta v Rimu in torej tudi do katoliške cerkve. Vsled tega dovoli rad, če se kje postavi cerkev ali šola

katoliška. — V zadnjem času je nastalo več novih šol, čisto katoliških v Armeniji.

Afrika. V Egiptu bi se radi iznebili angleskih vojakov, toda doslej je bilo še vse zastoni. Kjer ima Anglež svojo nogo, od ondot ga človek ne premakne zlepa.

Amerika. Bode-li razstava v Chicagu odprta tudi o nedeljah, o tem se pričakajo sedaj oblasti. Po ameriških ustavah bi ne bila odprta, premišluje pa se vendar-le že tudi v Ameriki, ne kaže-li je odpreti tudi v nedeljo, kajti veliko ljudi pride k razstavi in ne more ondi dolgo ostati: njim bi bilo prav, če si razstavo ogledajo že tudi v nedeljo, da morejo poprej oditi.

Za poduk in kratek čas.

Smrtni angelj na zemlji.

Pravljica, poslov. Fr. Fr.

»Mama, zakaj umrjejo ljudje razne starosti?« Tako je vprašala mala hčerka svojo mater med potjo, ko ste se vračali iz pokopališča domu. »Hočem ti povedati prigodbo, Jelika, reče mati, da boš vedela«. Deklica vesela, da bode slišala zopet zanimivo prigodbo od matere, vsede se na stolec materi k nogam, ter vestno posluša sledečo prigodbo:

Čez pol stoletja po stvarjenju sveta, poklical je Bog enega izmed angeljev pred svoj prestol. Angelj pride, prikloni se sedemkrat globoko pred Gospodom, kateri mu takole govori: »Vstvaril sem ljudi in dal sem njim zemljo za prebivališče, da se na njej pripravljajo, enkrat tukaj v nebesih meni služiti in z menoj se veseliti. Zapovem ti, podaj se na zemljo, poišči ljudi, kateri so voljni, trudapolno zemeljsko življenje z nebeskim veseljem zameniti. Vse tiste poljubi rahlo na čelo in jih pripelji k meni: vsaki dan najmanj sto!«. Ko je Bog to izgovoril, prikloni se angelj zopet sedemkrat globoko, ter se poda na zemljo, vesel naloge, katero mu je Bog izročil, ker bil je zagotovo prepričan, kako se ga bodo ljudje na zemlji razveselili, ker njih bode rešil zemeljskega trpljenja, ter ga z veseljem spremljali v nebeski raj.

Bilo jo zgodaj v jutru, ko angelj dospe na zemljo, Prvi človek, katerega je srečal, bil je mladi kmet na polju, s koso na rami. Pel si je vesel jutranjo pesem. Smrtni angelj ga pozdravi in se mu pridruži, ter mu pripoveduje, zakaj ga je Bog na zemljo poslal. Vpraša ga tudi, ako bi voljen bil iti z njim v nebo. »O ne, zdaj še ne, mogoče pozneje«, odgovori mu kmet, »sem še le dve leti oženjen, imam ljubo ženo in zdravega čvrstega sinka doma, katerimi dela veliko veselja. Tudi je pri nas na zemlji tako lepo in veselo. Le poglej obilo rožic po travnikih, lepših gotovo v nebesih nimate. Jaz ne grem s teboj, in ti tudi svetujem, da ne hodiš k mladim, veselim ljudem, temuč obiskuj stare in žalostne: takih bodeš zadosti našel tukaj v vasi, oni bodo z veseljem sprejeli tvoje povabilo. Meni tedaj ne zameri; želim ti dosta sreče«. Smrtni angelj se je nad kmetovim odločnim odklonom začudil. Sklenil pa je držati se kmetovega sveta, ter se poda v vas.

Pri prvi hiši najde starega moža, kateri je že komaj hodil. Angelj stopi k njemu ter mu reče: »Mož, star si in onemogel, gotovo te ne veseli več na zemlji prebivati. Pojdi z menoj, peljem te v nebesa, kjer ni truda ne bridkosti«. Stari mož zmaje z glavo. »Ne«, reče, »zdaj še ne. Godi se mi prav dobro. Moj sin — katerega si gotovo srečal — me ljubi, mi streže in stori vse, kar mi sree poželi. Še le mojega vnuka bi moral ti videti! Kadar se z njim igram in zabavam,

čutim tudi sam mlado življenje v sebi. Pri meni si se še prerano oglašil, pa poglej v sosednjo hišo, v njej boš našel mnogoletnega bolnika.

Angelj gre v sosednjo hišo, najde v postelji moža onemoglega, od bolečin se zvija. »Ali si ti tisti zdravnik, po katerega sem dal pisati?« jecljaje vpraša bolnik angelja, ko k postelji stopi. Ta odgovori: »Ne, jaz nisem zdravnik, pač pa sem prišel k tebi, da te tvoje hude, dolgotrajne bolezni rešim. Hočem te vzeti v nebesa, kjer ni bolezni ne bolečin.« Bolnik nekaj časa premišluje. Angelj je že mislil: ta bode voljen iti z njim. Pa zdaj reče angelju, da je izvedel za izkušenega zdravnika, kateri je že mnogo težko bolnih ozdravil: in po tega zdravnika je tudi on dal pisati. Rad bi tedaj počakal na-nj, da bi izvedel, ako je še kaka pomoč za-nj ali ne. Bogat sem, tedaj lahko plačam. Ali ne daleč od tu stanuje stara ženica, ki je tudi bolna, še bolj pa siromašna. O kako bode ona vesela, da prideš k njej.

(Konec prih.)

Smešnica. Učitelj: »France, ako dajo tebi in tvojemu bratu mati pet jabelk in jih vidva pojedta vsak po dve, koliko še jih vama ostane?« »Nič,« odgovori France hlabro, »nič, gospod učitelj, kajti midva pojeva vselej vse.«

Razne stvari.

(Blagoslovljenje.) V torek so mil. knezoškof blagoslovil nove dele šolskega poslopja pri č. šolskih sestrah v Mariboru. Delovanju teh ponižnih, krščanskih učiteljic streže vidno blagoslov božji, kajti ni še 30 let, kar so se naselile v naši škofiji in vendar deluje že 78 sester ali v maternem zavodu v Mariboru ali v kateri peterih podružnic.

(Romanje.) Mil. knezoškof se podajo koncem tega tedna skoz Pontebo k sv. Očetu v Rim in povrnejo se domov blizo o konci tega meseca. To je tedaj tretjo-krat, kar gredo kot naš višji pastir k sv. Očetu Leonu XIII.

(Slov. sokol.) v Celji priredi na belo nedeljo v vrtnem salonu gostilne »pri belem volu« koncert. Na vspeh je petje in igranje na tamburicah. Tamburaši so udje »Sokola«, torej domači umetniki.

(Kmetijska podružnica) v Mariboru ima prihodnjo nedeljo ob poldesetih dopoldne zborovanje v vinorejski soli pri Mariboru. Pri zboru bode pouk o zelenem cepljenju in kletarstvu.

(Dež. odbor), veliki prijatelj slov. kmeta, pripravlja za dež. zbor, postavbo, po kateri dobijo posojilnice, tako zvane Raiffeisen, lahko podpore od dežele. Skorej gotovo pa namerava dež. odbor s tem slov. posojilnicam podstaviti nogo ter jih potisniti v stran. Upamo pa, da v tem izpodleti le dež. odboru.

(Šolstvo.) Na meščanskih šolah v Mariboru se nastavi katehet z redno plačo meščanskega učitelja. — Nadučitelj je postal pri Sv. Duhu v Halozah g. Albin Wankmüller, doslej učitelj v Čadramu in v Leskoveci g. Vinko Stoklas, doslej učitelj pri Sv. Roku na Sotli; učitelj pa v Polenškaku g. Ant. Kukovič, doslej podučitelj pri Sv. Marku nižje Ptuja in g. Ivan Matekovič, podučitelj pri Sv. Križu na Murskem polju.

(Spomladni glasi.) Gg. bogoslovci v Ljubljani so izdali tudi letos »Spomladne glase.« Knjižica je letos večja, kakor lani ter ima podobo sv. očeta na prednji strani. Stane pa mehko vezan izvod 20 kr. in trdo vezan 30 kr., po pošti pa 5 kr. več in se dobiva v Katoliški bukvarni. Pisma naročila sprejema tudi A. Stroj v ljubljanskem semenišču.

(Vozni listki) za romarje, ki gredo s slov. vlakom v Rim, dobijo se še tudi v nedeljo, v ponedeljek pa se odpelje vlak ob 9. uri dopoldne iz Maribora.

(Sadjereja.) Prihodnjo nedeljo, t. j. 9. aprila pride v Ruše gosp. potovalni učitelj Iv. Belé in bode v društvenih prostorih »Bralnega društva« ob 3. uri popoldne govoril o sadjereji in vinoreji. Kdor se zanima in kdor je vnet za napredek v sadje- in vinoreji naj ne zamudi te ugodne prilike, kjer se bode lahko brezplačno veliko koristnega priučil.

(Prošnja.) Na cvetno nedeljo oblekla se je praznično in vzela molitveno knjigo s seboj Marija Gavger, dekla pri Matiji Makvošek, p. d. Juršnik, kmetu v Lačni gori, Čadramske župnije in od tistega časa nje ni več nazaj. Imenovana bila je dne 16. aprila 1867 v Vitanji rojena in je od novega leta v tej službi bila sicer prav delavna, a obupna. Ker za imenovanje nihče ne ve, tudi v domovini ne, se prosi naznanila, ako bi kdo nji živi ali mrtvi na sled prišel. J. Bezenšek, župnik.

(Obrtno društvo.) V soboto, dne 25. marcija se je ustanovilo v Celji slov. obrtno društvo. Društvo ni politično, vendar pa ga priporočamo slov. obrtnikom, kajti v njem bode brat z bratom in torej delovanje skrbno, za vse koristno, ne pa sebično, kakor je to pri enacih društvih, kjer so nemškutarji na vrhu, le preveč v navadi.

(Kresovi.) Letos so bili velikonočni prazniki, kar se tiče vremena, lepi in smo vsled tega videli tudi več kresov, kakor druga leta. Posebno veliko jih je gorelo okoli Maribora na zelenem Pohorju in po Slov. goricah.

(Slov. posojilnice.) Odkar imamo svoje posojilnice, pride veliko manj posestev na bobenj in hranilnice, po večjem vse v rokah nemškutarjev, niso več tako ohole nasproti slov. kmetom. To pa dene hudo nemškutarjem in ustanavljajo sedaj »svoje« posojilnice in tako imajo že v Razvanji pri Mariboru in v novem času pri Šentilji v Slov. goricah.

(Nemštvo.) Mestni očetje v Celji so postavili pri mestnih mitnicah le nemške napise in zavili so jih celo v nemške barve. To je smešno, saj nemškega voznika ni ondi mimo, če ga mitar tudi o belem dnevu čaka s svetilnico v roki.

(Velika naloga.) Jurij vit. Schönerer, »avstrijski Bismarck«, ne stopi več čez prag drž. zbora, ker tam neki ni za-nj dela. Zato pa se, pravi, tembolj loti vzgoje avstrijskih Nemcev, da bodo godni za pod »nemško havbo« ali ka-li, zanaša pa se v tem najbolj na nemške turnarje. V tem se mož menda ne moti.

(Smodnik.) Martin Ricman, kmečki sin iz Št. Janža pri Sp. Dravberku, je kupil v Slov. Gradci dva kilograma smodnika, del ga na voz ter sedel na-nj. Potoma pa mu pade iskra iz pipe na smodnik in v hipu se vname. Ko se fant zavé, ne vidi več smodnika, pač pa ga skelé roke in lice: smodnik ga je ožgal tako, da bode težko okrevati.

(Za družbo duhovnikov) so meseca marcija vplačali č. gg.: Zadravec Ivan 70 gl. (ustn. in letn. enkrat za vselej dopl.), Spende 14 gl., Kreft 5 gl. (letn. pl. do l. 1896), Vavpotič 2 gl. (letn. pl. do l. 1895), Belšak 2 gl. (letn. pl. do l. 1896), Pajtlar 2 gl., Brglez Fran 2 gl., Časl 1 gl., Majcen Jos. 1 gl.

(Utonila) je Mica Vikovič, dekla pri Janezu Toplaku v Podvincih blizo Ptuja. Revo je »metalo«. Dne 18. marcija jo je zopet vrglo in je sirota v tem padla v mlako za hramom, ter je v njej utonila, da-si je mlaka le 15 do 20 cm globoka.

Loterijne številke.

Trst 1. aprila 1893:	39, 76, 34, 33, 37
Line	21, 20, 57, 16, 10